

Alkemisten

Kommen är han, stormen tog han i hamn.

I deras ögon ser han bara ångest,

ingen ville riktigt ta han i sin famn.

De, en varg flock. Han, bara ett lamm.

Lärde sig aldrig att leva bland dessa folk,

han börjar drömma ensam på sin kant.

En ärlig chans fanns ingenstans

men hjärtat börjar återigen bli varm

nu när han börjar känna av sanningens hand,

samma hand lägger sig på hans brinnande lans.

Så han rider mot fridens bortglömda dans,

en plats utan kast så ingen känner vanmakt.

En plats där ingen vrider på vårt underfund.

En plats där vi dricker från livets fantasifulla brunn.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Setara med Poeter.se id #94108 innehar upphovsrätten